

Ravnovesje in moč

Prebudite spečega genija v sebi

Christian D. Larson

 Bird Publisher

2016

Naslov izvornika:

Poise and Power; Christian D. Larson

Copyright © Bird Publisher, 2016

Genij drema
v podzavesti vsakega človeka.
Tega genija je mogoče
prebuditi.

Vsebina

Predgovor urednika ... 9

I. ... 13

II. ... 17

III. ... 23

IV. ... 29

V. ... 37

VI. ... 45

VII. ... 53

VIII. ... 61

IX. ... 67

X. ... 75

XI. ... 85

XII. ... 91

O avtorju ... 99

Predgovor urednika

Ko je človek v ravnovesju, se notranja energija človeka ohranja; to pomeni, da ljudje na tak način preprečujemo izgubo svoje energije. A brez da bi bili v ravnovesju, je našo energijo nemogoče ohraniti, kaj šele oplemenititi in doseči kaj takšnega, za kar se nam je prej zdelo, da ne zmoremo.

Povprečen človek dnevno izgubi od 75 do 90 odstotkov svoje energije, medtem ko ostalo porabi za svoje vsakdanje življenje. In kakšni bi bili ljudje in kaj vse bi lahko naredili, če bi vso svojo energijo ohranili in uporabili? Osebnost človeka lahko opredelimo tudi kot živi dinamo že zaradi tega, ker je že pri povprečno zdravem človeku količina naravno ustvarjene energije preprosto enormna. Zaradi tega lahko v življenju tistega človeka, ki se je naučil ohranitve in pravilne rabe celotne svoje energije, na vseh področjih njegovega življenja z lahkoto predvidimo tudi zelo dobre dosežke in rezultate njegovega dela in ustvarjanja.

Moderne fiziološke raziskave neizpodbitno dokazujejo, da je praktično nemogoče, da bi zbolel nekdo, katerega stroj je poln energije. In tó omeji vzroke velike večine vsakdanjih bolezní človeka na en sam izvor – na pomanjkanje *vitalne energije*.

Energija, ki se generira znotraj človekovega ustroja, če je shranjena, bo posameznika gnala naprej k boljšemu delovanju in veličastnejšim dosežkom, čeprav ne bo storjenega nič drugega, kar bi njegov napredek še dodatno podpiralo.

Vsakdo iz svojih izkušenj vé, da nič ne more zadržati osebe, ki je dobesedno polna energije, in vsi mi smo vsako uro napolnjeni z enormno energije, a je ne znamo obdržati. Če nismo v ravnovesju, dovolimo, da se nam skoraj vsa izmuzne.

Znanost o življenju je odkrila metodo, ki nam jo avtor v tej knjigi podrobno predstavi, s pomočjo katere lahko človek vzpostavi notranje ravnovesje in s tem povrne svojo moč. Namen té knjige je zelo podrobno pojasniti njene principe in zakonitosti, da jo bo lahko uporabil vsakdo in z njeno pomočjo dosegel kar najboljše možne učinke.

Enako podrobno pa se avtor posveti tudi načinom vzpostavljanja notranjega ravnovesja, s pomočjo katerih si človek energetske opomore ter končno zaživi svoje življenje v polni moči, medtem ko je prej bolj životaril in ni vedel, kaj bi sam s sabo oziroma zakaj mu gre kljub najboljšim namenom marsikaj narobe.

Spoznali bomo, kako in zaradi česa človek svojo energijo izgublja, kaj vse je tisto, kar ga še dodatno spravi iz ravnovesja, zaradi česar izgublja svojo moč.

Dokler nam ravnovesja primanjkuje, se bodo izjemni talenti znotraj nas preprosto razpršili vedno, ko jih bomo skušali izraziti, zaradi česar je še toliko bolj pomembno, da si tega ne dovolimo več.

Psihologi se strinjajo, da je področje podzavesti brez primerjave ogromno in da so zmožnosti človeka, ki spijo v podzavesti vsakega človeškega uma, v najmanjši meri izjemne. Če bi té zmožnosti razvili, bi tó bilá direktna pot h geniju in izjemnim človeškim sposobnostim, ki pa so pri večini ljudi žal v latentnem stanju in še nerazvite.

Da v podzavesti vsakega človeka obstaja genij, ni zgolj teorija, temveč sklep najnatančnejše raziskave človekovega miselnega področja. Zaradi tega tukaj ne trdimo ničesar nenavadnega, če izjavimo, da lahkó genija v sebi in svoje izjemne sposobnosti razvije vsakdo. A na tem področju ni možno napredovati, razen če smo seveda v ravnovesju in pri močéh.

Predvsem pa hvala prijatelju, ki je finančno omogočil izid té knjige v slovenskem jeziku.

Damjan

V Mengšu, 19. julija 2016

I.

Karkoli si želimo narediti ali doseči, potrebujemo predvsem *moč ali energijo*; in ker je naš privilegij in želja, da bi imeli veliko in veliko dosegli, bo vsaka metoda, s pomočjo katere si lahko povečamo svoje sposobnosti, tista, ki se ji bomo posvetili najbolj zavzeto in temeljito.

Novejša znanost o življenju je odkrila eno takšnih metod in namen teh strani je zelo podrobno pojasniti njene principe in zakonitosti, da jo bo lahko uporabil kdorkoli in z njeno pomočjo dosegel kar najboljše možne rezultate.

Metodo, ki jo bomo raziskovali, bomo poimenovali *ravnovesje*, ker človek z njim ohranja energijo in ker ta energija povečuje njegovo moč in sposobnosti.

Svojo energijo bomo povečali takó, da bomo ohranjali tisto, ki jo prejemo sedaj, in jo tvorno uporabili ter ohranili. Vse to dosežemo že z ravnovesjem.

Ko je človek v ravnovesju, se notranja energija človeka ohranja; to pomeni, da na tak način ljudje preprečujemo izgubo energije. To dejstvo je zelo pomembno — tako zelo, da

so potrebni meseci izkušenj, da bi tó lahko v resnici v celoti doumeli.

Resnično vrednost sposobnosti ohranjanja energije znotraj našega ustroja si bomo lahko pridobili potem, ko spoznamo, da povprečen človek dnevno izgubi od $\frac{3}{4}$ do 90 odstotkov svoje energije. Celó razumski velikani tega svetá dejansko potratijo skoraj $\frac{3}{4}$ vse energije njihovega energetskega ustroja. Že tista $\frac{1}{4}$ njihove energije, ki jo dnevno uporabljajo in ohranijo, jih naredí tako veličastne le kakšni bi šelé bili in kaj vse bi lahko naredili, če bi ohranili in uporabili vso svojo energijo? Osebnost človeka lahko opredelimo tudi kot živi dinamó že zato, ker je ustvarjena energija že pri povprečno zdravem človeku preprosto enormna. Zaradi tega lahko v življenju tistega človeka, ki se je naučil ohranjanja in pravilne rabe celotne svoje energije, z lahkoto predvidimo zelo dobre dosežke in rezultate.

A pomembnost tega ni omejena le na človeške spretnosti in dosežke; v resnici je večšina ohranjanja lastne energije zelo pomembna za čisto vsako človeško dejavnost.

Moderne fiziološke raziskave neizpodbitno dokazujejo, da je praktično nemogoče, da bi zbolel nekdo, katerega ustroj je poln energije. In to omeji vzroke velike večine vsakdanjih bolezni človeka na en sam izvor – na pomanjkanje *vitalne energije*.

Očitno je mnoge bolezni mogoče preprečiti s pomočjo metode, s katere bi lažje ohranjali energijo našega celotnega ustroja; ker povprečna oseba ustvari nekajkrat več energije, kot je potrebuje za svoje fizično ali miselno delo. Istočasno pa ta oseba lahko ostane do vrha napolnjena z vitalno energijo.

To so očitna dejstva; in ker bo naše ravnovesje preprečilo vsako razsipavanje in izgubo naše vitalne moči, je najbolj pomembno, da si pridobimo prav to spretnost.

Ko malce pogledamo, kaj se dogaja na industrijskem družbenem področju in tam na vseh področjih opazimo, kako številna podjetja propadajo, se nam zdi še toliko pomembneje dokazati, da je ravno naša tematika tista, na katero bi morali biti še najbolj pozorni, saj gre velikega števila téh propadov pripisati pomanjkljivim miselnim zmožnostim zaposlenih. Toda a skoraj gotovo ne privede do miselne nezmožnosti ravno pomanjkanje energije?

Ko je ustroj človeka nabit z energijo, se bosta njegova fizična vzdržljivost in miselna sposobnost zagotovo povečali; in razum človeka bo s svojimi zmožnostmi in talenti človeka nenehno spodbujal k novim in novim dosežkom. Posledica slednjih pa ne more biti nič drugega kot napredek in veličasten uspeh.

Energija, ki se generira znotraj človekovega ustroja, če je

shranjena, bo posameznika gnala naprej k boljšemu delovanju in veličastnejšim dosežkom, čeravno ne bo storjenega nič drugega, kar bi njegov napredek še dodatno podpiralo.

Vsakdo iz svojih izkušenj vé, da nič ne more zadržati osebe, ki je dobesedno napolnjena z ogromno energije, in vsi mi smo vsako uro napolnjeni z enormno energije, a je ne znamo obdržati. Ker nismo v ravnesju, dovolimo, da se nam 9/10 té energije izmuzne.

Energetska moč človeka ga preprosto mora potisniti k večjim dosežkom; in tisti, ki je poln moči, bo zagotovo užival privilegij nenehnega napredka.

Posedovanje moči tvorne rabe energije je resnična skrivnost veličastnosti človeka.

II.

Ravnovesje človeka lahko opredelimo kot *mir in moč združena skupaj*; je stanje bitja, kjer se počutite popolnoma umirjeno in istočasno tudi izredno močno. Zakaj morata pri človekovem ravnovesju sodelovati ravno njegov mir in moč, postane očitno, ko spoznamo, da vsaka moteča dejavnost pri človeku pomeni izgubo energije oziroma njegove moči.

A zgolj biti tiho vsekakor ne zadostuje in izgube energije ne prepreči. Tih človek ni nič močnejši od tistega, ki je nemiren in marljiv.

In četudi mir in moč v ustroju človeka istočasno obstajata, to še ne pomeni, da bo takšen v ravnovesju in niti da se zaradi tega njegova energija shranjuje. Da bi dosegli ravnovesje, je treba umirjenost in moč združiti zavestno in ne le, da obstajata druga od drugi.

Človek lahko začne živeti zelo umirjeno življenje in umirjeno razmišlja, s čimer pa veliko število njegovih zmožnosti obmiruje. Sicer se ves čas v njegovem sistemu tvori enormna količina energije, toda mir v njem ni združen z njegovo močjo, zaradi česar se njegova moč izgubi.

Energija se pri človeku shranjuje in on ravnovesje doseže le, če energije njegovega ustroja miruje. Ravno zaradi tega je videti, da so pri povprečni osebi skoraj vse miselne in fizične aktivnosti neučinkovite. Tudi tiste tri najvrednejše dejavnosti človeškega uma, ki sestavljajo pospeševalne sile napredka, se povečajo do skrajnosti. In té tri so ambicioznost, navdušenje in odločenost, ki so sicer res nepogrešljive, a če jih uporabljamo na običajen način, so lahko celo škodljive.

Ambicija človeka, ki ni umirjena, ustvarja v možganih nemir, s čimer se izgubi silno veliko energije. Nenadna odločitev narediti nekaj izjemnega tudi povzroči nekaj podobnega in tej pogosto sledi reakcija »kaj naj sedaj s tem«.

V isto kategorijo spada tudi občasen izbruh navdušenja; še en način, kako se znebiti energije, za katero ne vemó, kako naj jo zadržimo ali uporabimo. A če si naravni navdušenec pridobi ravnovesje in se nauči svojo energijo tvorno uporabljati, bo postal genij.

Vse oblike nervoznega čustvovanja in delovanja človeka kažejo na pomanjkanje ravnovesja in so zaradi tega tó kanali, preko katerih človek izgublja zelo veliko svoje energije.

Tista faza radosti človeka, katero običajno imenujemo ekstaza, je naslednji kanal, po katerem človeku spolzi energija iz rok; in dejstva, da v praksi vsak čustveni človeški um

občasno zapade v ekstazo, kaže na to, kako resna je zadeva v resnici.

Da energijo izgubljam s tem, ko smo srečni, niti pomisliti ni prijetno; a ker ekstaza ne pomeni resničnega zadovoljstva, nam gre veliko bolje brez nje.

Vse oblike strasti in skoraj vse običajno izkazovanje ljubezni ravno takó v veliki meri prispeva k izgubi energije; to je še eno dejstvo, ki tudi mogoče ni videti najbolj prijetno; a ker nobena miselna aktivnost ne more biti pristna, če ni v ravnovesju, nimamo zares radi nekoga ali nekaj, razen če je v ravnovesju tudi naša ljubezen.

Ko se naučimo imeti radi v ravnovesju, se potem več nikoli ne bomo vrnili k staremu, napol blaznemu, izčrpljujočemu načinu, ki vsebuje plitko, minljivo radost, in k mukam trpljenja in obupa.

Ko ljubimo v ravnovesju, ne povzročamo in občutimo niti bolečine niti razočaranja; radost ob tem je enako globoka kot življenje v celoti.

Želeti si takoj nekih stvari, ki jih sedaj ne moremo imeti, je naslednji vzrok energetske izgube in potrate, kateremu pa praktično ni enakega. Razlog bomo razumeli v hipu, ko